

การท่องเที่ยวไทยในสถานการณ์โรคระบาด

ภูษงค์กร จินดาพล

วิทยาลัยเทคนิคพังงา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

บทคัดย่อ

จากอดีตจนถึงปัจจุบัน แนวโน้มความต้องการของประชากรโลกส่งผลให้สภาพสังคมโลกและสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป ประเทศต่าง ๆ ไม่สามารถดำรงอยู่ได้อย่างเอกเทศ แต่มีความจำเป็นที่จะต้องมีการเจรจาติดต่อกับประเทศอื่น ๆ เพื่อความอยู่รอดทางเศรษฐกิจ โดยทุกประเทศต้องเข้าใจการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในเชิงบวกและเชิงลบเพื่อปรับตัวให้พร้อมรับกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต หนึ่งในแนวโน้มความต้องการของประชากรโลกที่ส่งผลดีต่อประเทศไทยอย่างมหาศาลในด้านเศรษฐกิจก็คือ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ที่สร้างงานสร้างรายได้ให้กับประชาชนจำนวนมาก เนื่องจากประเทศไทยมีวัฒนธรรม ประเพณี และสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สมบูรณ์และสวยงาม แต่ในทางกลับกันแนวโน้มความต้องการของประชากรโลกที่บ่าไหลเข้ามานั้นก็แฝงมาด้วยภัยร้ายอย่างโรค “Covid-19” (Coronavirus Disease 2019) ที่อันตรายร้ายแรงยากแก่การป้องกันและคร่าชีวิตคนไปเป็นจำนวนมาก ทำให้ทุกอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทยต้องหยุดลงไป ช่องทางการเข้าออกประเทศถือได้ว่าเป็นด่านที่สำคัญที่สุดในการคัดกรองป้องกันและสกัดเชื้อโรคจากภายนอกประเทศที่ทำให้เกิดการติดต่อและแพร่ระบาดต่อประชากรภายในประเทศไทยอย่างมาก ดังนั้น ประเทศไทยควรใช้หลักการระบาดวิทยาเพื่อกำหนดแนวทางการเฝ้าระวังและป้องกันโรคติดต่อตามช่องทางเข้าออกของประเทศไทยทุกช่องทางอย่างเข้มงวด โดยเฉพาะช่องทางเข้าออกประเทศทางธรรมชาติที่มักหละหลวมในการควบคุมและตรวจสอบ อีกทั้งยังต้องควบคุมและกำหนดปริมาณนักท่องเที่ยวต่างชาติในการเข้าออกประเทศไทยเพื่อความสะดวกในการติดตามเมื่อเกิดเหตุการณ์ระบาดของโรคอีกด้วย

คำสำคัญ : อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว Covid-19 เชื้อโรค การแพร่ระบาด ระบาดวิทยา

Thai tourism in the epidemic disease situation

Phuchongkorn Jindapol

Phang-nga Technical College. Vocational Education Commission.

Abstract

From the past to the present, the trend of the needs of the world population has resulted in the changing of the global society and the Thai society. But there is a need for negotiations with other countries to survive the economy. All countries must understand the positive and negative upcoming changes in order to adapt to the future. One of the trends in demand of the world population that has a tremendous impact on Thailand in the economic field is Tourism industry That create jobs that generate income for many people Because Thailand has rich and beautiful culture, traditions and natural attractions. But on the other hand, the trend of burdening the world's population needs is lurking in the dangers of the deadly "Covid-19"(Coronavirus Disease 2019), difficult to prevent and kill many people. Causing all tourism industries in Thailand to stop Entry and exit channels are considered to be the most important checkpoint for screening, prevention and extraction of pathogens from outside the country that have become highly contagious and spread to the population within Thailand. Be careful and prevent contagious diseases at every entry and exit channel of Thailand strictly. Especially the natural entry channels that are often lax to control and monitor. It also has to control and determine the number of foreign tourists in and out of Thailand for the convenience of monitoring when the epidemic occurs.

Keywords: Tourism Industry, Covid-19, Pathogen, Epidemic, Epidemiology

บทนำ

ประเทศไทยเป็นประเทศที่ชาวต่างชาติต้องการเข้ามาท่องเที่ยว พักผ่อน ทำธุรกิจ และกิจกรรมต่าง ๆ ในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะการท่องเที่ยว เนื่องจากประเทศไทยมีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวในทุก ๆ ด้าน เช่น ทรัพยากรทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สวยงาม วัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามที่สืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น ช่องทางการขนส่งที่ได้มาตรฐานและรองรับในทุกภูมิภาค แหล่งอาหารในทุกพื้นที่ภายในประเทศที่อุดมสมบูรณ์ไม่ขาดแคลน และศิลปกรรมไทยที่มีความวิจิตรจนเป็นที่ยอมรับของนานาชาติ ด้วยเหตุผลทั้งหลายเหล่านี้ทำให้ในแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาในประเทศไทยเป็นจำนวนมากอย่างล้นหลาม ในมุมมองด้านเศรษฐกิจนับได้ว่าเป็นสัญญาณนิมิตหมายที่ดีในการดึงดูดเงินตราเข้าประเทศได้อย่างล้นเหลือ อีกทั้งยังแผ่ความเจริญรุ่งเรืองไปยังอีกหลายธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอีกด้วย สำหรับประเทศไทยแล้ว การท่องเที่ยวสร้างเม็ดเงินให้ประเทศอย่างมหาศาลเป็นระยะเวลาานพอสมควร สามารถเห็นได้จากการขยายกิจการโรงแรมที่พักอยู่สม่ำเสมอ เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวในแต่ละภูมิภาคอย่างมากมาย อีกทั้งยังต้องเพิ่มจำนวนบุคลากรทางการท่องเที่ยวและผลผลิตทางการเกษตรเพื่อมารองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้นในแต่ละปี แต่เมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมาได้เกิดโรคระบาดร้ายแรงทั่วทั้งมุมโลก ประเทศไทยก็เป็นหนึ่งในประเทศที่มีผู้ติดเชื้อไวรัสชนิดนี้ด้วยเช่นกัน ไวรัสนี้คือ Covid-19 (Coronavirus Disease 2019) เป็นไวรัสที่สามารถแพร่ระบาดจากคนสู่คนได้โดยสารคัดหลั่ง เช่น ละอองน้ำมูก ละอองน้ำลาย ผ่านการไอจาม หลาย

ประเทศต้องปิดการเดินทางเข้าออกประเทศ เนื่องจากต้องควบคุมการแพร่ระบาดของโรคให้เร็วที่สุดรวมถึงประเทศไทยด้วย เมื่อไม่มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาย่อมส่งผลเสียให้ธุรกิจด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก หลายบริษัทหลายโรงแรมต้องปิดกิจการลงไป เพราะไม่มีรายได้ ยกเลิกการจองบุคลากรทางการท่องเที่ยวลงเพราะต้องการลดรายจ่ายให้มากที่สุด ทำให้เกิดอัตราการว่างงานที่ไม่สามารถแก้ไขหรือช่วยเหลือได้อย่างทันท่วงที

ด้านเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจไทยเป็นอย่างมาก โดยในปี พ.ศ. 2562 ประเทศไทยมีนักท่องเที่ยวประมาณ 109,040 คนต่อวัน นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีจำนวนมากถึง 39.8 ล้านคน รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 12 ของจีดีพี แต่เมื่อเกิดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 ธุรกิจท่องเที่ยวทั่วโลกได้รับผลกระทบอย่างหนัก นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติไม่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยตั้งแต่วันที่ 2 เดือนเมษายน พ.ศ. 2563 จีดีพีในช่วงไตรมาสที่ 2 ของปี พ.ศ. 2563 ตดลบ 12.1% นับเป็นการติดลบที่ต่ำสุดในรอบปีนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556 เป็นต้นมา อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสร้างรายได้ให้แก่ประเทศไทยอย่างต่อเนื่องโดยสร้างรายได้มากกว่า 1 ล้านล้านบาทต่อปี ธุรกิจท่องเที่ยวนับเป็นกลไกสำคัญในการกระจายรายได้ไปสู่ท้องถิ่น ก่อให้เกิดการจ้างแรงงานที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการท่องเที่ยว กล่าวได้ว่าเศรษฐกิจไทยขับเคลื่อนด้วยการท่องเที่ยว โดยในปี พ.ศ. 2562 World Economic Forum (WEF) ได้จัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยไว้ที่

อันดับ 31 จาก 140 ประเทศ และได้คะแนนอยู่ในลำดับที่ 3 ในกลุ่มประเทศอาเซียน แต่อย่างไรก็ตามธุรกิจการท่องเที่ยวไทยยังมีข้อจำกัด เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังประเทศไทยนั้นมีการกระจุกตัวในเชิงสัญชาติ จึงส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยเป็นอย่างมาก ได้รับผลกระทบจากรายได้ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ลดลง แม้ทางรัฐบาลมีความพยายามกระตุ้นการท่องเที่ยวในประเทศไทยมากเพียงใด แต่รายได้ที่มาจากการใช้จ่ายภายในประเทศนั้นเทียบไม่ได้เลยกับจำนวนเงินจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่สูญเสียไป⁽¹⁾

ด้านการสาธารณสุขของประเทศไทย นับได้ว่ามีประสิทธิภาพในการรักษาได้อย่างดีเยี่ยมไม่แพ้ชาติใดในโลก เพียงแต่ยังขาดมาตรการที่จำเป็นในการควบคุมและป้องกันโรคระบาด ดังนั้น แนวทางการควบคุมป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเป็นสิ่งที่สำคัญมากซึ่งควรจัดทำให้เกิดเป็นรูปธรรมอย่างเห็นได้ชัดและสามารถใช้ได้จริงอย่างมีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง โดยแนวทางการป้องกันการระบาดของโรคติดต่อในหลักระบาดวิทยานั้น สามารถอธิบายให้เห็นถึงขั้นตอนและวิธีการป้องกันได้อย่างชัดเจน ต้องมีการประสานงานอย่างเป็นระบบ และใช้ประโยชน์ร่วมกันได้หลายฝ่าย การเฝ้าระวังป้องกันโรคระบาดนั้นต้องเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิดโดยปราศจากความไว้วางใจเพราะเป็นภัยต่อสุขภาพของประชากรภายในประเทศ จะต้องติดตามเฝ้าสังเกตศึกษาสิ่งทีก่อให้เกิดโรคระบาดที่ถูกต้อง ในส่วนของการเฝ้าระวังโรคระบาดนั้นสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 แบบ⁽²⁾ ดังนี้ 1. การเฝ้าระวังเชิงรับ (Passive surveillance) เป็นการตั้งรับรอผู้ป่วยที่ติดเชื้ออยู่ประจำสถานบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข 2. การเฝ้าระวังเชิงรุก (Active surveillance)

เป็นการเฝ้าระวังติดตามแบบลงพื้นที่เพื่อเสาะหาผู้ติดเชื้ออย่างจริงจัง 3. การเฝ้าระวังตัวแทน (Sentinel surveillance) เป็นการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดแบบเฉพาะกลุ่ม เป็นการเลือกขึ้นมาเพื่อติดตามการแพร่ระบาด 4. การเฝ้าระวังเฉพาะ (Special surveillance) เป็นการจำกัดกรอบการควบคุมที่มีประชากรอยู่รวมกันเป็นจำนวนมาก และ 5. การเฝ้าระวังเหตุการณ์ผิดปกติทางสาธารณสุข (Event-based surveillance) เป็นการเฝ้าระวังตามแหล่งข่าวที่ให้ข้อมูลมา อาจจะเป็นสิ่งที่น่าสนใจหรือเป็นความผิดปกติในเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการสาธารณสุขก็ได้ โดยจากข้อมูลเบื้องต้นที่ได้กล่าวมานั้น ประเทศไทยเมื่อเกิดสถานการณ์โรคระบาดนั้นขาดการเฝ้าระวังโรคระบาดแบบเชิงรุก เนื่องจากการระบาดของโรคได้แพร่กระจายไปในวงกว้าง และบุคลากรทางการแพทย์ที่ไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้ป่วย อีกนัยหนึ่ง ควรเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรทางการแพทย์ให้เพียงพอ หรือจัดอบรมเพื่อถ่ายทอดความรู้ด้านการแพทย์ให้กับบุคลากรภายนอกเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการรับมือกับโรคระบาดในระลอกต่อไป ในเรื่องต่อไปนี้เป็นเรื่องต่อไป⁽¹⁾ 1. ความรู้พื้นฐานของการระบาดของโรค 2. ขั้นตอนการสอบสวนการระบาดของโรค 3. ความรู้พื้นฐานในการป้องกันและควบคุมโรค 4. การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อทางอาหารและน้ำ 5. การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อระหว่างสัตว์และคน 6. การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อทางการสัมผัสระหว่างบุคคล เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ในการต้านทานโรค ลดพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ต่อโรคหลีกเลี่ยงสิ่งที่เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดโรค และควบคุมสิ่งแวดล้อมไม่ให้เอื้ออำนวยต่อการเกิดโรค เป็นต้น⁽²⁾

วิกฤตโรคระบาดในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เมื่อประเทศไทยใช้มาตรการการเฝ้าระวังโรคระบาดที่เป็นรูปธรรมแล้วนั้น สิ่งทีบุคคลากรในด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทยควรปฏิบัติก็คือความตระหนักถึงภัยร้ายแรงเกี่ยวกับโรคระบาดที่เกิดขึ้นอยู่เสมอว่าส่งผลร้ายแรงต่อภาคส่วนธุรกิจอย่างไรบ้าง และต้องสร้างจิตสำนึกผู้ตระหนักภายในองค์กรอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการป้องกันทั้งทางตรงและทางอ้อม อีกทั้งยังเป็นทัพเสริมด้านการสาธารณสุขให้กับวงการแพทย์ของประเทศไทยอีกด้วย เนื่องจาก โรคระบาดสามารถเกิดขึ้นกับผู้ปฏิบัติงานโดยมีสาเหตุจากการสัมผัสเชื้อโรคที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมในการทำงานจนทำให้เกิดอาการเจ็บป่วยขึ้น ซึ่งอาการเจ็บป่วยอาจเกิดขึ้นกับผู้ปฏิบัติงานในขณะที่ทำงานอย่างฉับพลันหรืออาจเกิดขึ้นหลังจากการทำงานที่สัมผัสเชื้อโรคเป็นเวลานาน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาด ชนิดของเชื้อโรค และลักษณะส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงาน⁽³⁾ เช่น เพศ อายุ ลักษณะทางพันธุกรรม พฤติกรรม สุขภาพ และลักษณะรูปร่างของผู้ปฏิบัติงาน ส่วนสิ่งที่คุกคามจากสภาพแวดล้อมนั้นคือ ฝุ่น ควัน ละออง และเชื้อโรคต่าง ๆ ที่แตกต่างกันนั้นมีรายละเอียด ดังนี้ 1. เพศ เนื่องจากสรีระของชายและหญิงมีความแตกต่างกันทำให้มีความแข็งแรงแตกต่างกัน โอกาสเกิดโรคก็แตกต่างกัน ซึ่งจากการรวบรวมข้อมูลนั้นแสดงว่า เพศชายมีอัตราการเกิดโรคระบบทางเดินหายใจมากกว่าเพศหญิง (ขึ้นอยู่กับปัจจัยกระตุ้นของแต่ละบุคคล) 2. อายุ เด็กจะมีความต้านทานโรคน้อยกว่าผู้ใหญ่ แต่คนวัยสูงอายุจะมีความต้านทานโรคน้อยกว่าวัยหนุ่มสาวและวัยกลางคน 3. เชื้อชาติ พบว่าคนเอเชียมีอัตราการเกิดการผิดปกติของเนื้อเยื่อมากกว่าคน

ชาติอื่น ๆ 4. อาหาร คนที่บริโภคอาหารจำพวกโปรตีนน้อยจะส่งผลให้เกิดภูมิคุ้มกันต่ำ 5. พฤติกรรม คนที่มีสุขอนามัยที่ไม่ถูกต้องจะมีโอกาสในการรับเชื้อโรคมมากกว่าคนปกติซึ่งทำให้เป็นโรคได้ง่าย 6. การศึกษา คนที่ได้รับการศึกษาหรือมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอันตรายที่มาจากเชื้อโรค และวิธีป้องกัน ย่อมดูแลตนเองได้ดีกว่าคนที่ไม่ได้รับการศึกษา 7. การกระทำ การทำงานที่ไม่มี ความระมัดระวังย่อมสร้างให้เกิดความไม่ปลอดภัย 8. บุคลิกภาพ ผู้ที่เกิดความเครียดง่ายย่อมเกิดโรคได้มากกว่าคนปกติ 9. โรคประจำตัว บางคนมีโรคประจำตัวที่ซ่อนเร้นอยู่ เมื่อได้รับเชื้อโรคเพิ่มขึ้นก็จะทำให้อาการกำเริบหนักขึ้น หรือมีความไวต่อการรับเชื้อมากกว่าคนปกติ 10. ระยะเวลา การทำงานในช่วงเวลาที่ยาวนานจะก่อให้เกิดเชื้อโรคสะสมในร่างกายมากยิ่งขึ้น 11. ความไวต่อการเกิดโรค คนแต่ละคนมีความต้านทานโรคที่แตกต่างกัน จึงส่งผลให้บางคนมีอาการมาน้อยแตกต่างกัน 12. ความอ่อนเพลีย การพักผ่อนที่ไม่เพียงพอเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดโรคได้⁽³⁾

การป้องกันด้านผู้ปฏิบัติงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มีการตรวจคัดกรองและวัดอุณหภูมิร่างกายทั้งพนักงานและนักท่องเที่ยวก่อนทำทุกกิจกรรม กำกับให้มีการสวมหน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัยอยู่เสมอ จัดเตรียมเจลล้างมือที่มีแอลกอฮอล์อย่างน้อย 70% ขึ้นไป เพื่อให้เพียงพอต่อการฆ่าเชื้อโรค มีการอธิบายให้พนักงาน และผู้ใช้บริการทราบเกี่ยวกับวิธีการดูแลตนเองขณะทำกิจกรรมการท่องเที่ยว หลีกเลี่ยงการอยู่ในที่แออัด ไม่อยู่ใกล้ชิดผู้ป่วย ไอจาม หมั่นล้างมือด้วยสบู่หรือเจลแอลกอฮอล์สม่ำเสมอ ไม่ใช่ของส่วนตัวร่วมกับผู้อื่น กำกับให้มีการทำความสะอาด

ฆ่าเชื้อด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อตามจุดต่าง ๆ ที่มีการใช้งาน ร่วมกันหรือเป็นจุดสัมผัสบ่อย หากมีอาการป่วย ภายใน 14 วัน ให้รีบพบแพทย์ทันที พร้อมแจ้ง ประวัติการเดินทาง

การป้องกันด้านนักท่องเที่ยว ควรสังเกต อาการตนเองอย่างสม่ำเสมอ หากมีไข้ ไอ จาม มี น้ำมูก หรือเหนื่อยหอบควรงดใช้บริการและไปพบ แพทย์ทันที สวมหน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัย ตลอดเวลาขณะอยู่ในพื้นที่สาธารณะ ล้างมือด้วย สบู่หรือเจลแอลกอฮอล์ให้สะอาดอยู่เสมอก่อนเข้า และออกจากสถานที่ เว้นระยะห่างระหว่างบุคคล 1-2 เมตร ทั้งบนบกและในน้ำ ผู้สูงอายุหรือผู้ป่วย ระบบทางเดินหายใจควรหลีกเลี่ยงช่วงเวลา และ สถานที่ที่มีคนอยู่จำนวนมาก ระวังตระเวนทาง ทั้งสิ่ง ปนเปื้อนน้ำมูก น้ำลาย และควรทิ้งในภาชนะหรือ สถานที่ที่จัดเตรียมไว้ควรชำระค่าบริการผ่าน ระบบออนไลน์ หากชำระเงินสดต้องไม่สัมผัสมือ โดยตรง ปฏิบัติตามมาตรการของแต่ละสถานที่ อย่างเคร่งครัด (4)

การป้องกันด้านสถานประกอบการ จัด ให้มีทางเข้าออกที่ชัดเจน สำหรับผู้เข้ารับบริการใน กรณีที่มีทางเข้าออกหลายทางต้องมีจุดคัดกรองทุก เส้นทาง มีระบบคัดกรองเจ้าหน้าที่ พนักงาน และ นักท่องเที่ยว หากพบว่ามีอาการไอ จาม เป็นไข้ มี น้ำมูกหรือเหนื่อยหอบ แจ้งงดให้บริการ และแจ้ง พนักงานควบคุมโรคติดต่อทันที อนุญาตให้ผู้สวม หน้ากากอนามัยเข้าใช้บริการเท่านั้น กำหนดจำนวน การเข้าใช้บริการ ระยะเวลาที่ใช้บริการ ลดการใช้ เสี่ยง ทำความสะอาดเครื่องมือเครื่องใช้ และจุดที่ มีผู้สัมผัสร่วมกันด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรคอย่างน้อยทุก 2 ชั่วโมง มีการปกปิดอาหารอย่างมิดชิด จัดให้มีที่ ล้างมือหรือเจลแอลกอฮอล์ มีการระบายอากาศที่ดี ในทุกสถานที่ ถึงขยะมีฝาปิดมิดชิด สื่อสารให้

ความรู้คำแนะนำเรื่องการป้องกันเพื่อลดความ เสี่ยงโรค Covid-19 อย่างต่อเนื่อง (4)

สรุป

สำหรับจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเที่ยว ไทยในปี พ.ศ.2564 ถึง พ.ศ.2565 นั้น ยังมีการ ประมาณอยู่ในระดับต่ำ เพราะอย่างยิ่งมีปัจจัยอื่น ๆ ประกอบ แม้ว่าในระยะข้างหน้าประเทศไทยจะ เปิดรับนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มขึ้นก็ตาม แต่การ เดินทางระหว่างประเทศยังต้องขึ้นอยู่กับนโยบาย การผ่อนคลายการท่องเที่ยวของแต่ละประเทศ เช่นกัน ซึ่งบางประเทศเปิดให้เดินทางท่องเที่ยวไป ยิ่งเฉพาะประเทศที่ทางการแต่ละประเทศกำหนด ประกอบกับความต้องการเดินทางท่องเที่ยว ต่างประเทศในปี 2564 นั้น ยังมีข้อจำกัด ซึ่งเป็น ผลจากนักท่องเที่ยวยังมีความกังวลที่จะเดินทาง ท่องเที่ยวในช่วงที่ยังมีการระบาดของเชื้อโรคไวรัส Covid-19 และการท่องเที่ยวต่างประเทศยังมี ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อทริปที่สูง จาก ค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมที่เกิดขึ้น เช่น ค่าตรวจร่างกาย ก่อนการเดินทาง และค่าใช้จ่ายประกันสุขภาพ เป็นต้น ทำให้การเดินทางยังจำกัดอยู่เฉพาะกลุ่ม นักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูง ขณะที่กลุ่มกำลังซื้อ ปานกลาง และระดับล่างนั้นน่าจะยังไม่ฟื้นตัว อีกทั้งปริมาณการเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่ ยังต่ำ ส่งผลให้เส้นทางการบินยังไม่กลับเข้าสู่ภาวะ ปกติ ซึ่งก็เป็นหนึ่งในอุปสรรคของการเดินทาง ท่องเที่ยว ขณะที่ ธุรกิจในช่วงโศกของภาคการ ท่องเที่ยวยังต้องเผชิญกับความยากลำบากต่อเนื่อง โดยเฉพาะกลุ่มผู้ประกอบการที่เน้นการทำตลาด นักท่องเที่ยวต่างชาติ ทำให้ต้องปรับแนวทางการ ทำธุรกิจอย่างเร่งด่วน และอีกทั้งยังต้องปฏิบัติตาม นโยบายการควบคุมการระบาดของโรค Covid-19

อย่างเคร่งครัด ซึ่งผู้ประกอบการบางรายเลือกที่จะปิดกิจการชั่วคราว ขณะที่ผู้ประกอบการบางรายที่จำเป็นต้องเปิดให้บริการก็ปรับกลยุทธ์การตลาดเจาะกลุ่มนักท่องเที่ยวไทย หรือธุรกิจโรงแรมและที่พักต้องปรับเป็นรูปแบบการให้บริการที่พักแบบระยะยาว ⁽¹⁾

อย่างไรก็ดี ขณะนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต้องพิจารณาหาแนวทางช่วยเหลือผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้น และการหาแนวทางความเป็นไปได้ในการเปิดประเทศเพื่อดึงนักท่องเที่ยวกลับเข้ามากระตุ้นเศรษฐกิจด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้มากขึ้นท่ามกลางสภาวะการระบาดของโรค Covid-19 นี้

เอกสารอ้างอิง

1. สถานการณ์ท่องเที่ยว. ในกองเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวและกีฬา กรมการท่องเที่ยว, 2563.
2. เจษฎา ธนกิจเจริญกุล. หลักการระบาดวิทยา การเฝ้าระวังทางสาธารณสุข และการสอบสวนโรคทางระบาดวิทยา. ในกองควบคุมโรค และภัยสุขภาพในภาวะฉุกเฉิน กรมควบคุมโรค, 2558.
3. จักรกฤษณ์ ศิวะเดชาเทพ. วิทยาการระบาดกับการป้องกันโรคจากการประกอบอาชีพ หน่วยที่ 13 วิทยาการระบาด และการควบคุมโรค. ในเอกสารการสอนชุดวิชา หน่วยที่ 8-15 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2556.
4. แนวทางปฏิบัติสำหรับเจ้าของกิจการ/ผู้ให้บริการ/ผู้ใช้บริการ. ในคู่มือการปฏิบัติตามมาตรการผ่อนปรนกิจการ และกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 (Covid-19). กรมการท่องเที่ยว, 2563.